

Discurs del president de la Generalitat en la presa de possessió dels nous membres del Consell Executiu

Barcelona, 27 de desembre de 2012

Fa pocs dies vàrem assistir en aquest mateix Saló de Sant Jordi a l'acte de presa de possessió meva com a president de la Generalitat. Vaig destacar en aquell moment que era un signe de normalitat que el calendari es produís en les mateixes condicions que s'havia produït fa dos anys, malgrat que el resultat de les eleccions podia fer entreveure que tot plegat seria una mica més complicat des del punt de vista del compliment dels calendaris.

Avui m'agradaria subratllar novament la normalitat de tot plegat. Si ho comparem amb dos anys enrere, veurem que aquest mateix acte es va celebrar un 29 de desembre. Enguany és el 27 de desembre. Per tant, insisteixo que estem en un clima de permanent normalitat des del punt de vista del funcionament institucional i crec que això és quelcom que val la pena destacar.

Nomenar un govern és un dels actes de més responsabilitat que té un president. Un dels actes de més responsabilitat perquè es tracta de designar aquells que representen les persones de major graduació dins de la tripulació. Les que tenen més responsabilitat, al costat del mateix president del Govern. I, per tant, aquesta responsabilitat s'ha d'exercir amb la màxima cura possible i procurant encertar-la. També he de dir que, a part de ser un dels actes de més responsabilitat, és un dels actes de major soledat. Perquè, al final, les decisions les has de prendre sol i, a vegades, a contracor. Sempre que hi ha algun relleu en el Govern es produeix alguna decisió que en altres circumstàncies, probablement, no la prendries de la mateixa manera, però que el sentit o la intuïció del que cal fer en aquell moment porten a prendre aquestes decisions. Insisteixo, que moltes d'elles es prenen clarament a contracor, però es prenen amb sentit de la responsabilitat, de l'interès general i del bé comú.

M'agradaria aprofitar aquest acte per fer un agraïment a totes les persones que estan en el Govern o que hi éreu fins fa poques hores. Un agraïment per, com a mínim, tres coses. La primera, per una dedicació que em consta que ha estat sense límits. Una dedicació total, una entrega sense límits. El conseller Cleries em deia aquest migdia que un dels seus lemes és que allà on no pot arribar la cartera, perquè no hi ha el pressupost, hi ha d'arribar la cara en el sentit que s'ha de donar la cara. I això requereix una proximitat, però sobretot entrega total, dedicació sense límits. Em consta que totes les persones que han format

part del Govern fins ara, i les que en continuaran formant part, aquesta dedicació l'han exercida d'aquesta manera. I aquest és un motiu d'agraïment que adreço a tots els components del Govern.

El segon motiu d'agraïment és el compromís. Em consta que tothom, sense excepció, ha tingut un compromís total. I, en els temps que corren, persones que exerceixin aquest compromís, no només és d'agrair, sinó a més de destacar.

I el tercer motiu d'agraïment és per l'eficàcia d'aquest Govern. Aquest Govern ha hagut d'enfrontar-se a problemes d'una gran magnitud. N'ha resolt molts i molts més dels que hagi pogut crear. Segurament també n'ha creat algun, perquè és inevitable que qualsevol obra humana acabi cometent errors o no encertant-la del tot. I en un Govern no cal dir que encara es posa més de manifest perquè la seva actuació acaba sent pública i, per tant, els errors no és que es magnifiquin, simplement és que estan a la llum pública i, per tant, tots són jutjables, criticables, es poden opinar. I això fa que, segurament, aquests possibles errors o mancances que pugui tenir qualsevol organització, també un Govern, puguin quedar més subratllats. Però vull recordar que aquest Govern ha resolt molts més problemes que no els que hagi pogut crear. I, a més a més, ho ha fet amb dos elements que crec que són fonamentals en l'actuació de qualsevol Govern: amb molta cohesió interna i un bon clima. I si un Govern té cohesió interna i a més hi ha un bon clima de col·laboració dins, té dos elements que per si sols no són decisius, però que són molt importants per fer les coses al millor possible. Aquest Govern ha tingut cohesió interna i aquest tracte cordial també i espero que el nou tingui la mateixa cohesió interna, com a mínim, i el mateix tracte cordial, com a mínim.

Agraïment als que no continuareu a la política. Alguns dels que deixeu el Govern m'heu manifestat aquesta decisió de tornar a una activitat més privada i professional. No només gràcies, sinó també el meu reconeixement per ser persones atrevides i que actueu amb coratge i generositat, perquè en aquest moment venir de fora de la política i ficar-se en un Govern, no és pas una cosa fàcil, senzilla ni extremadament agraïda. Quan es veu des de dins, es veu l'enorme distància que hi ha entre l'entrega que significa estar en un Govern i el judici que moltes vegades es fa des de fora de l'actuació dels propis membres del Govern. Per tant, gràcies per atrevir-vos a ser-hi, per la vostra aportació i per la vostra generositat.

Als consellers que no continuaran en aquest Govern, però que continuaran vinculats a l'acció pública, i a la política, també donar-vos les gràcies molt efusivament i dir-vos que, com tots sabem quan entrem en un Govern -jo també m'hi he trobat-, això és una etapa de la nostra vida. Pot ser una mica més llarga o més curta, però només és una etapa. Això també passa amb els presidents de la Generalitat, a qualsevol càrrec que tingui caràcter públic, i per tant, hi

haurà funcions rellevants que seguiran aportant un gra de sorra important a la projecció i el progrés de Catalunya.

Als que seguïu, molta sort. Ens farà falta. La vostra sort serà la nostra però sobretot la de tot el país. En les condicions actuals, fins i tot tenir una mica de sort ajuda. I dic una mica, perquè del que es tracta sobretot és de fer un gran esforç, de tenir aquesta dedicació que dèiem i de tenir tots els encerts possibles. Però, si a més hi ha una mica de sort, millor.

I als que s'incorporen de nou, benvinguts i benvinguda i bona singladura! Us incorporeu en un moment que vist des de dins no és el mateix que vist des de fora; veureu que d'esculls n'hi ha molts, més dels que semblen aparentment; veureu que els obstacles són molt grans; que les inclemències són molt dures, però veureu que, de tota manera, hi ha possibilitats de sortir-se'n i de sortir-se'n bé. Vull recordar que fa poques setmanes hi van haver eleccions i que aquest Govern que ara acaba i que dóna pas al que comença, va ser un Govern que certament va perdre una mica de suport per part de la població, però que, en les circumstàncies que tenim, va passar per les urnes i en va sortir, relativament enfortit. I això, en els temps que corren, val la pena subratllar-lo i, òbviament, és mèrit de totes les persones que hi han col·laborat directament des del Govern i les que us hi han ajudat des dels vostres equips.

M'agradaria, si l'hagués de definir, que aquest fos un Govern de diàleg, de diàleg permanent, de paraules, no de sorolls, ni de crits. No cal fer una gran sorollada ni cridar, simplement es tracta de parlar, de dialogar i, sempre que es pugui, d'arribar a acords i de pactar. Això és consubstancial a la manera de fer de la gent de Catalunya i, el primer exponent de tot això, ha de ser el Govern i no cal dir el propi Parlament de Catalunya, capaç també d'arribar a tota mena d'acords. Diàleg que hi ha de ser a dintre de Catalunya i a fora de Catalunya. Les mateixes comissions bilaterals que té la Generalitat de Catalunya amb l'Estat mantindran el seu esquema actual i també és necessari mantenir aquest diàleg institucional amb l'Estat, per molta distància que hi tinguem des de molts punts de vista i per moltes diferències ideològiques i de projecte que puguem tenir. El diàleg hi ha de ser sempre i les paraules hi han de ser sempre.

M'agradaria que fos, com ha estat l'anterior, un Govern de decisions, capaç de decidir, i, per tant, no només de paraules sinó també de fets. I tant de bo que els fets es corresponguin amb les paraules, perquè se'ns jutjarà sobretot per part de la població d'aquesta manera. Un govern capaç d'enfrontar-se a decisions que seran difícils, però que calen. M'agradaria que fos un Govern transparent i, a més a més, fiable. Un Govern que digui la veritat, com ha fet l'anterior des del primer dia, sense amagar el cap sota l'ala, sense mirar cap a un altre costat per buscar determinades comoditats. Un Govern que digui la veritat, que sigui transparent i fiable, i per tant un Govern de paraula. Ja sé que en els temps que corren això també és difícil, perquè les coses canvien a una

velocitat vertiginosa i, allò que voldries fer avui, potser no ho pots fer demà, però abans de comprometre la paraula hem de ser molt curosos amb la possibilitat després de complir-la.

Un Govern autoexigent, no només que exigeixi als altres, sinó també que s'autoexigeixi ell mateix. Un Govern humil en el seu comportament. Perquè les circumstàncies actuals superen de molt les capacitats de qualsevol organització, també d'un Govern, de qualsevol lideratge.

I, finalment, un Govern sensible amb el patiment creixent de molta part de la població. Sé que aquest tarannà el teniu i l'hem tingut, malgrat que algunes vegades pot haver fet la sensació que no era així. Aquest caràcter de sensibilitat amb la gent que pateix més ha de ser permanent.

I, finalment, aquest és un Govern que neix amb musculatura política, perquè els temps ho exigeixen i ho demanen, però aquesta musculatura política no ha de fer perdre ni un gram de qualitat ni eficàcia. Les dues coses han d'anar juntes. Un Govern que sigui capaç de mantenir el vaixell en flotació, malgrat les inclemències que es trobi en la travessia. Ja sabeu que les inclemències hi seran i possiblement encara n'hi haurà algunes més i de més fortes. Espero que no durin gaire temps més, perquè aquest és un Govern que no pot ser il·lusionista, des d'un punt de vista frívol, però tampoc pot ser un Govern que enterri o malmeti les esperances de tot un poble, que és el poble de Catalunya. Per tant, us demano que mantingueu viva la flama de l'esperança, la de la confiança, i la de la il·lusió i el compromís.

Un Govern que s'ha d'enfrontar, com us deia en l'acte de presa de possessió, a tres grans reptes: aixecar el país econòmicament d'una vegada per totes. Donar-li la volta a la tendència de recessió i, per tant, donar-li la volta també a la creixent manca de feina al nostre país. Segon repte, i no ho dic en ordre d'importància perquè van tots lligats, mantenir la cohesió social al nostre país, costi el que costi, això és un tresor fonamental que hem de saber preservar. Mantenir intactes els pilars i els fonaments del nostre Estat del Benestar. És un gran repte en unes condicions molt precàries des del punt de vista dels pressupostos públics. I un tercer repte, que no és menor, al qual no s'ha enfrontat cap Govern fins ara del nostre país durant molt i molt temps: donar la veu del poble a Catalunya perquè puguem decidir lliurement i pacíficament quin ha de ser el nostre futur col·lectiu.

Gràcies, per tant, a tots vosaltres, per la vostra col·laboració i compromís. Conseller Recoder, moltíssimes gràcies de tot cor. Fa dos anys et vaig demanar que hi fossis. Ara m'has demanat poder dedicar-te a altres coses, jo ho entenc i t'agraeixo molt la feina que has fet fins avui mateix, que em consta que també hi ha hagut decisions oportunes i eficaces que ajudaran a acabar millor l'any del que podíem haver acabat. Gràcies, conseller Cleries. Sé que tu continuaràs vinculat a l'acció política i institucional i estic convençut que ho

faràs amb l'eficàcia, sensibilitat i compromís de sempre, que jo valoro de manera molt especial. Gràcies, conseller Mena. Abans he fet referència a una persona generosa, que ha actuat amb molt de compromís, que no tenia per què fer-ho i que ha estat al peu del canó. Gràcies perquè és un exemple de cara a altra gent que en el futur pugui dubtar si aquests passos es poden arribar a donar o no. Tu d'una forma o una altra, igual que la consellera Bozal, ens heu ensenyat, i altra gent també que està en el Govern com a independents, que aquest compromís amb una professió, però també amb una acció institucional és perfectament possible.

I gràcies a totes les persones que hi éreu i a les que us hi incorporeu de nou. Moltes gràcies i benvinguts als nous. Conseller Homs, un col·laborador molt estret durant molt de temps, que s'incorpora amb funcions de màxim relleu dins el Govern. Conseller Espadaler, que l'havíem tingut en altres ocasions i amb altres responsabilitats, no tindrà una responsabilitat menor, sinó una de les més significatives dins del Govern i ajudarem tots que la puguis fer amb la major eficàcia possible. Santi Vila, també benvingut, sé que et fa il·lusió, que tens ganes de poder fer aquest servei a Catalunya, al teu país, i estic convençut que amb la teva experiència en el món local la podràs fer també amb una gran eficàcia. Gràcies i benvinguda, Neus Munté. Sé que per a tu també és una experiència segurament inesperada, de les últimes hores, però també ets una persona que està molt bregada i que et mous, concretament en l'àmbit social, de les relacions laborals i el sindicalisme, i estic segur que aquesta experiència ens serà especialment valuosa. Gràcies, Germà Gordó i benvingut a mitges, perquè ja hi eres però ara hi seràs amb una funció diferent que espero que exerceixis amb la mateixa eficàcia que has demostrat fins ara. Jordi Baiget, ens coneixem des de fa molts anys, hem treballat junts durant molts anys i molt bé. I espero que aquesta tasca de coordinació dins el Departament de la Presidència del conjunt del Govern la puguis fer amb l'ajut de tothom, de la vicepresidenta, del conseller de la Presidència i de mi mateix, que farem tot el possible perquè aquest Govern se'n surti al millor possible al servei del present i el futur de Catalunya.